

РЕШЕНИЕ

№ 15533

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **264** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

С жалба от 12.01.2026 г. адвокат Т. Л. е оспорила от името на А. А. А. – гражданин на С. РЕШЕНИЕ № 99-ОК/27.11.2025 г., на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № КП-01-7895/10.11.2025 г. за предоставяне на международна закрила.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява. Представяван е от адвоката, който: поддържа жалбата, с която се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспореното решение.

Ответникът, посредством нарочно упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата; представя справки относно С., съответно от 11.02.2026 г. и от 13.03.2026 г.; излага доводи в подкрепа мотивите на интервюиращия орган.

Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

Жалбоподателят е подал първата си молба за международна закрила на 16.08.2024 г., като мотивирал искането си с наличието на война, вкл. в [населено място], както и с липсата на сигурност в страната на произход. Молбата била отхвърлена с постановено от председателя на ДАБ Решение № 12410/29.11.2024 г., което е оставено в сила с Решение № 10599/29.10.2025 г. на ВАС, по адм. дело № 8160/2025 г. Тези факти интервюиращият орган не си е направил труда да посочи конкретно в решението и Съдът ги установи служебно, предвид приложените в преписката две съдебни решения. Интервюиращият орган само е съобщил, че „предходното

административно производство е приключило с влязло в сила административно решение досежно бежанския и хуманитарен статут на чужденеца, след което е било потвърдено от съответните съдебни инстанции“. В същото време, в Решение № 99-ОК/27.11.2025 г. на деветнадесет страници е изложил ненужно подробни, неколкократно повтарящи се „мотиви“, за което ще стане дума по – долу в настоящото съдебно решение.

С процесната нова молба за закрила, вх. № КП-01-7895/10.11.2025 г. (л. 85 от делото) чужденецът е представил за първи път описана в същата „заповед за задочен арест“ (л. 95), в заверен превод на български език (л. 93), представляваща според него „ново обстоятелство“, като се позовал и на променената в страната на произход обстановка. Интервюиращият орган е включил в обстоятелствената част на решението си изложената в предходното производство „бежанска история“, като буквално е възпроизвел и текстовете от последващата молба, съдържащ описание и коментари на налична в Интернет-сайтове информация. В мотивите на решението са изложени разсъждения и заключения, касаещи процесуалното поведение на чужденеца, включително такива, какъв според интервюиращия орган следва да бъде „логичния и напълно очакван подход“ по отношение възпроизведенните в последващата молба статии и публикации. Новопредставеният документ „заповед за задочен арест“ е анализиран изключително подробно, като на четири страници са изложени мотиви, дискредитиращи доказателствената му стойност. Заключение е, че не са налични нови обстоятелства и на това основание не допусната последващата молба за разглеждане по общия ред.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, а по същество и основателна, но съображенията за това се различават от изложените в нея.

Решение № 99-ОК/27.11.2025 г. е издадено от материално компетентен административен орган, определен по реда на [чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ](#), явяващ се национален решаващ орган по [чл. 2, б. „б“ от Директива 2013/32/ЕС](#), в срока по чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Решението обаче е неправилно, и процесуално незаконосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до административно производство за разглеждане по същество. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В контекста на част първа от диспозитива на решението на СЕС, по дело С-563/22, във връзка с тълкуване нормите на чл. 40 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, от 26.06.2013 г., относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, интервюиращият орган, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила не се ограничил до задължението си „да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били

преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила“. Според първия диспозитив на решението на СЕС от 09.09.2021 г., по дело С-18/20, „[член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС](#) трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „нови елементи или факти“, които „са се появили или са били представени от кандидата“, по смисъла на тази разпоредба, включва елементите или фактите, настъпили след окончателното приключване на процедурата по предходната молба за международна закрила, както и елементите или фактите, които са съществували още преди приключването на процедурата, но не са били изтъкнати от кандидата“. В тази връзка интервюиращият орган недопустимо е обсъдил (изследвал) конкретно и подробно новопредставената „заповед за задочен арест“, излагайки мотиви по същество – правомощие, което е предоставено на председателя на ДАБ или на негов заместник в административно производство по общия ред, след провеждане на интервю. Административната преписка следва да бъде изпратена на председателя на ДАБ за произнасяне по същество в административно производство по общия ред, след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, касаещи прилагането на ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 1, ал. 3, ал. 5, вр. чл. 84, ал. 2 ЗУБ, чл. 173, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 14^{ти} състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от 12.01.2026 г., от адвокат Т. Л., като пълномощник на А. А. А. – гражданин на С. РЕШЕНИЕ № 99-ОК/27.11.2025 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденец – вх. № КП-01-7895/10.11.2025 г. за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА административната преписка на председателя на ДАБ за произнасяне по същество в административно производство по общия ред, по подадената от А. А. А. – гражданин на С. последваща молба, вх. № КП-01-7895/10.11.2025 г. за предоставяне на международна закрила, след съобразяване с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, касаещи прилагането на ЗУБ.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: